

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.02.1986, sp. zn. 4 To 81/85, ECLI:CZ:NS:1986:4.TO.81.1985.1

Číslo: 3/1987

Právní věta: Skutečnost, že příbraný znalec nezapsaný do seznamu (§ 24 odst. 1 zák. č. 36/1967 Sb.), složil slib podle § 6 cit. zák. po provedení úkonů potřebných k přípravě posudku, ale ještě před jeho podáním (§ 24 odst. 2 cit. zák.), není takovou vadou, která by mohla mít vliv na správnost posudku a na jeho účinnost.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.02.1986

Spisová značka: 4 To 81/85

Číslo rozhodnutí: 3

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důkaz znalecký

Předpisy: 36/1967 Sb. § 6

§ 24 odst. 1

§ 24 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR zamítl podle § 256 tr. ř. odvolání obžalovaného V. J. proti rozsudku krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. listopadu 1985 sp. zn. 1 T 64/83.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný V. J. uznán vinným návodem k trestnému činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. b), § 132 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody na osm a půl roku se zařazením do druhé nápravně výchovné skupiny a k peněžitému trestu ve výměře 15 000,- Kčs s náhradním trestem odnětí svobody stanoveným na osm měsíců. V dalším bylo rozhodnuto o uplatněných nárocích na náhradu škody.

Trestnou činnost shledal krajský soud v tom, že obžalovaný V. J. v době od 7. května do 10. června 1983 v Jablonci nad Nisou a na jiných místech navedl R. K. k odcizení bižuterních výrobků ke škodě koncernového podniku Bižuterie Jablonec nad Nisou a koncernového podniku Železnobrodské sklo Železný Brod v celkové hodnotě 238 533,85 Kčs, přičemž R. K. pro něho věci v této hodnotě odcizil a obžalovaný V. J. od něho z odcizených věcí převzal věci v hodnotě 127 711,30 Kčs a zbývající část odcizených věcí odmítl převzít.

Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný V. J. Podstatu odvolání tvořili námitky proti závěru krajského soudu o příčetnosti obžalovaného. Obžalovaný krajskému soudu kromě jiného vytkl vadný procesní postup v tom, že za podklad svých zjištění o duševním stavu obžalovaného vzal znalecký posudek neurologa MUDr. H. D., CSc., který není zapsán v seznamu soudních znalců a který provedl některé úkony týkající se vyšetření obžalovaného před složením slibu ve smyslu § 6 odst. 1,2 zák. č. 36/1967 Sb.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž mohl obžalovaný podat odvolání, i správnost postupu řízení, které předcházelo rozsudku, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V průběhu řízení vyvstaly pochybnosti o příčetnosti obžalovaného, které bylo třeba odstranit doplněním důkazů za účelem zjištění, zda rozsáhlý úbytek krve obžalovaného v souvislosti se závažným zraněním břicha a následnou operací 1968 nevedl k organickému poškození mozku, jež by mohlo mít vliv na duševní stav obžalovaného v době spáchání posuzovaného činu, a dále za účelem ověření, zda a jaký vliv na řešení otázky příčetnosti obžalovaného má obsah zdravotní dokumentace věznice Liberec, zejména pokud má vztah k sebevražednému pokusu obžalovaného.

Krajský soud opatřil kromě jiného znalecký posudek neurologa MUDr. H. D., CSc., a doplnění znaleckého posudku psychiatrů MUDr. F. Š. a MUDr. J. S. Takto doplněné dokazování potvrdilo, že schopnost obžalovaného rozpoznat nebezpečnost svého jednání i schopnost toto jednání ovládat byly plně zachovány. Neurologické vyšetření, které provedl znalec MUDr. H. D., CSc., vyloučilo jakékoli organické poškození mozku, zvláště pokud by mělo mít základ v namítané ischemii mozku v souvislosti se ztrátou krve obžalovaného při zranění břicha a při následné operaci v roce 1968. V souladu s tímto závěrem posudku znalce neurologa znalci psychiatři opodstatněně konstatovali, že duševní stav obžalovaného při spáchání posuzovaného činu nebyl nijak ovlivněn následky jeho zranění a operace v roce 1968.

Krajský soud ustanovil jako znalce neurologa MUDr. H. D., CSc., primáře nervového oddělení nemocnice s poliklinikou OÚNZ Liberec, který jinak není zapsán v seznamu soudních znalců. V seznamu soudních znalců krajského soudu v Ústí nad Labem není zapsán žádný znalec se specializací na neurologii; v seznamu soudních znalců jiných krajských soudů znalci s touto specializací jsou zapsáni, zejména v seznamu soudních znalců městského soudu v Praze. Avšak vzhledem k tomu, že obžalovaný V. J. byl ve vazbě ve věznici Liberec a že znalci, kteří vypracovali posudek z oboru psychiatrie a s nimiž musel MUDr. H. D., CSc., být při zpracování posudku v součinnosti, rovněž pracují i bydlí v Liberci, resp. v blízkém Jablonci nad Nisou, lze postup krajského soudu považovat za odpovídající podmínkám ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) zák. č. 36/1967 Sb. Slib předepsaný v ustanovení § 6 odst. 1,2 zák. č. 36/1967 Sb. MUDr. H. D., CSc., složil 9. října 1985, přičemž v době před složením slibu již provedl elektroencefalografické vyšetření obžalovaného a jeho vyšetření počítačovou tomografií. Znalecký posudek pak podal 22. října 1985, tedy po složení předepsaného slibu v souladu s ustanovením § 24 odst. 2 zák. č. 36/1967 Sb. Nedostatek složení slibu znalce v době provedení uvedených vyšetření nelze považovat za podstatnou vadu, která by mohla ovlivnit věcnou správnost výsledků provedených vyšetření, zvláště když v době podání posudku, v němž byly výsledky provedených vyšetření hodnoceny, znalec již předepsaný slib složil.